

Arartekoaren ebazpena, 2010eko uztailaren 30ekoa. Horren bidez, Osakidetzari gomendatzen zaio ondare erantzukizuneko espediente bat espresuki ebazteko neurriak har ditzan.

Aurrekariak

1. (...) jaunak kexa bat aurkeztu zuen ondare erantzukizuneko eskakizun baten esanbidezko ebazpenaren falta dela eta.

2009ko uztailaren 10eko 3501/2009 Ebazpena jakinarazi zion. Espedienteak ebaluazio ekonomikoa eskatzen zion eta interesdunak izapide hori irailean egin zuen. Kexaren gaiak orduz geroztik espediente horri buruzko ondorengo jardueren berri ez izaterekin zuen zerikusia.

2. 2010eko urtarrilaren 14ko idazkiaren bidez, aipatutako erakundeari interesdunaren ondare erantzukizuneko espedientearen izapidetzeari buruzko informazioa eskatu genion.

2010eko urtarrilaren 25eko haren erantzunean Osakidetzak adierazi zigun prozedura ez dela amaitutzat jo, irekita jarraitzen baitu. Izan ere, espedientearen ebazpena eman aurretik, adituaren txosten medikoa egiteke zegoen.

Apirilaren 29an berriro ere informazioa eskatu behar izan genuen, interesdunak adierazi baitzigun oraindik ere ez zuela erantzunik jaso.

3. Maiatzaren 14an gure informazio eskaeraren erantzuna jaso genuen baina horren edukia aurrekoaren berdina zen, hau da, ez zituen atzerapenaren arrazoiak azaltzen.

Hori dela eta, azaroaren 26ko 30/1992 Legearen exigentzia dela alde batera utzi ezinik, 2010eko maiatzaren 26ko idazkiaren bidez, berriro ere Osakidetzara jo genuen atzerapenaren inguruko informazioa helaraz ziezagun. Atzerapena Ararteko erakunde berean izapidetutako beste kexa-espediente batean antzeman genuen. Beraz, jakin nahi genuen atzerapen hori inguruabar berezien ondorio ote zen edo arrazoiren bat ote zegoen eta atzerapen berdinak beste espediente batzuetan eragina izango ote zuen.

4. Uztailaren 13an interesdunak adierazi zigun berriro ere, urte bat pasa eta gero, erantzunik gabe jarraitzen zuela. Ebazpen hau egin zen unean maiatzaren 14ko informazio eskaeraren, hirugarren atalean aipatutakoaren, erantzunaren zain geunden oraindik ere.

Gogoetak

1. Kasu honen aurrekariak –adierazi dugun moduan, izapidetzen ari garen 2010. urteko beste kexa-espeditente baten antzekoak dira- ondare erantzukizunaren arloan aurkeztutako kexen izapidetzean gehiegizko atzerapena agerian jartzen dute.
2. Erantzunik ezaren inguruan, beharrezkoa da kexa horiek azaroaren 26ko Herri Administrazioen Araubide Juridikoaren eta Administrazio Prozedura Erkidearen 30/1992 Legeak eta martxoaren 26ko 429/1993 Errege Dekretuak, ondare erantzukizun arloan prozeduren araudia onartzen duenak, ezartzen dutenaren barne sartzea. Horrez gain, aipatutako legeak 42. artikuluan interesdunek egiten dituzten eskaeren esanbidezko ebazpena emateko beharraren inguruan xehatzen duena gogoratu beharra dago.
3. Aurrekoa azalduta, ondare erantzukizuneko eskaeretan atzerapena eta horren ondoriozko esanbidezko ebazpenaren faltak kexak eragin dituzten espeditenteak aintzat hartuta, aurreratu behar dugu egiaztatu dugula bat gatzela -Osakidetzako Zuzendaritza Nagusia eta Arartekoa- pentsatzean espeditente horiek administrazioaren isiltasun negatiboak dakarren fikzio juridikoan oinarrituta konpondutzat ematea desegokia eta bidegabea dela. Izan ere, hori administrazioaren jarduerarik ezaren aurrean fikzio bat da eta horrek ez du desagerrarazten prozedura administratibo guztietan esanbidezko ebazpena emateko beharra.

Zentzu horretan, urtarrilaren 25eko gure lehenengo informazio eskaeraren erantzunean, Osakidetzako Zuzendaritza Nagusiak berak adierazi zuen esanbidezko ebazpenak, kontrako erabakietan betebeharrak formal soil bat izateaz gain, pertsonen erabakiaren arrazoiak edo argudioak ezagutzeko aukera ematen diela.

30/1992 Legeak, honen arabera administrazio publikoek ezin dute isiltasunaren aitzakiaz ebazpena emateari uko egin, 89.4 artikuluan ezartzen duena ez da zalantzan jarri.

Hori horrela, gure azken informazio eskaerak, maiatzaren 26koak, atzerapenaren arrazoiaren inguruko erantzunik ez du jaso. Aurkezten diren erreklamazioak esanbidez ebatzi behar direla onartuta, espeditente horiek ez izapidetzeko arrazoiak espeditente ugari egoteari egotzi behar diogu; espeditente horiek, gaiaren konplexutasuna aintzat hartuta, beharrezkoak diren bitarteko nahikoak esleitzea exijitzen dute espeditenteak zerbitzu publikoari eskatzen zaien eraginkortasun printzipioari jarraiki izapidetu ahal izateko.

4. Garrantzia aurrekoari emateaz gain, jasotako osasun laguntzarekin ados ez dagoelako kexa bat aurkezten duen pertsonak eta, horrez gain, bere ondare erantzukizuneko eskaerak erantzunik jasotzen ez badu, pertsona horrek

isiltasun horren inguruan izango duen pertzepzio txarrari ere garrantzia eman beharko genioke.

Ondare erantzukizuneko espedienteak antolaketan agindutako baldintzetan izapidetzea, aztertzea eta administrazio bidean ebaztea, legezko agindua –azaroaren 26ko 30/1992 Legearen 42. artikulua– izateaz gain, erabiltzaileek osasun sistema publikoaz duten irudian eragingarri izan daiteke.

Horregatik guztiagatik, gomendio hau egiten dugu, otsailaren 27ko 3/1985 Legeak –erakunde hau sortu eta arautzekoak– 11 b) artikuluan ezarritakoaren arabera:

18/2010 Gomendia, uztailaren 30ekoa, Osakidetzari egina

1. Beharrezko tramiteak bete eta gero, bultza dezala (...) jaunak eskatutako ondare erantzukizuneko espedientea, 30/1992 Legearen 89.4 artikuluko legezko manuan agindutakoa betez.
2. Neurriak har daitezela ondare erantzukizuneko espedienteak ebaztean –Ararteko erakundearen egindako kexek iradokitzen dutenez– ustez gertatzen ari den atzerapena murrizteko.

